

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Όσιος Καλλίνικος ο εκ Ρουμανίας

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/1879/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 16/05/2026 13:45:42

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 11 Απριλίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Ο Όσιος Καλλίνικος της Τσέρνικα υπήρξε μία από τις μεγαλύτερες πνευματικές μορφές του 19ου αιώνα μ.Χ.

Γεννήθηκε στο Βουκουρέστι, στις 7 Οκτωβρίου του 1787 μ.Χ., από γονείς ευσεβείς και φιλόθεους, τον Αντώνιο και την Φλοάερα, και το κατά κόσμον όνομά του ήταν Κωνσταντίνος. Η μητέρα του σε μεγάλη ηλικία έγινε μοναχή και έλαβε το όνομα Φιλοθέη. Ο πόθος του για τον Θεό και η δίψα του για προσευχή οδηγούσαν τα βήματά του στη μονή της Τσέρνικα, ενώ ήταν ακόμη μαθητής στο Βουκουρέστι. Τον Μάρτιο του έτους 1807 μ.Χ. αποφάσισε να εγκαταλείψει οριστικά τον κόσμο και να μονάσει. Στις 12 Νοεμβρίου του 1808 μ.Χ. εκάρη μοναχός και έλαβε το όνομα Καλλίνικος. Τον επόμενο μήνα, ο Βούλγαρος Επίσκοπος της Βράτα, που κατέφυγε στο Βουκουρέστι λόγω των Τούρκων, τον χειροτόνησε διάκονο στο ναό του Αγίου Νικολάου της Τσέρνικα.

Υπό την καθοδήγηση του πνευματικού του πατρός, ο νεαρός μοναχός άρχισε τους μεγάλους πνευματικούς αγώνες, την άσκηση, την αδιάλειπτη προσευχή, τη νηστεία, την εργασία και την μελέτη της Αγίας Γραφής και των Αγίων Πατέρων.

Το έτος 1812 μ.Χ. απεστάλη μαζί με τον πνευματικό του στη μονή του Νεάμτς, προκειμένου να ζητήσει βοήθεια για την επιδιόρθωση του ναού του Αγίου Νικολάου της Τσέρνικα, ο οποίος είχε καταστραφεί από σεισμό. Με αυτή την ευκαιρία επισκέφθηκε και τα άλλα μοναστήρια της Μολδαβίας.

Το έτος 1813 μ.Χ. χειροτονήθηκε πρεσβύτερος στο ναό Μπάτιστε από τον Επίσκοπο Διονύσιο Λούπου, τον μελλοντικό Μητροπολίτη της χώρας και το έτος 1815 μ.Χ. διορίστηκε οικονόμος της μονής. Το 1817 μ.Χ. αναχώρησε για το Άγιον Όρος με σκοπό να διδαχθεί την μοναχική ζωή των Αθωνιτών Πατέρων και να ωφεληθεί πνευματικά από την πνευματική τους εμπειρία και άσκηση.

Μετά την κοίμηση του ηγουμένου της μονής, Δωροθέου, στις 14 Δεκεμβρίου 1818 μ.Χ., η μοναστική κοινότητα της Τσέρνικα εξέλεξε ηγούμενο τον Ιερομόναχο Καλλίνικο, χάρη στην ξεχωριστή ασκητική βιοτή του, την αγάπη και την αφοσίωσή του στο μοναχισμό. Ύστερα από δύο χρόνια έλαβε και το οφφίκιο του αρχιμανδρίτου.

Τα τριάντα δύο χρόνια της ηγουμενίας του αποτέλεσαν περίοδο πνευματικής ακμής για τη μονή. Κατασκευάστηκαν προσκυνητάρια, κελλιά και εργαστήρια για τα εργόχειρα των μοναχών. Όσοι γνώριζαν γράμματα ασχολούνταν με την αντιγραφή πολύτιμων χειρογράφων και έργων Πατέρων και εκκλησιαστικών συγγραφέων. Ο αριθμός των μοναχών αυξανόταν σημαντικά. Το 1838 μ.Χ. εγκαταβιούσαν στη μονή τριακόσιοι μοναχοί, ενώ το 1850 μ.Χ. ήσαν τριακόσιοι πενήντα.

Ο ηγούμενος Καλλίνικος διακρίθηκε κυρίως για την ελεημοσύνη και την αγάπη του προς τους φτωχούς και τους πάσχοντες, καθώς και προς τους πρόσφυγες που έβρισκαν στο μοναστήρι καταφύγιο και τροφή. Επίσης ίδρυσε ένα σχολείο για τα παιδιά της περιοχής και ανέλαβε την κατασκευή και ανακαίνιση πολλών ναών και προσκυνηταρίων. Ο Άγιος Καλλίνικος ήταν τόσο ελεήμων που, όταν δεν είχε τίποτα να προσφέρει, έδινε τα δικά του ενδύματα και κλαίγοντας ικέτευε τους συνεργάτες του να μαζέψουν χρήματα, για να έχει να τα μοιράζει στους φτωχούς και στους πάσχοντες.

Το έτος 1850 μ.Χ., ύστερα από σαράντα τρία χρόνια στο μοναστήρι, ο ηγούμενος Καλλίνικος κλήθηκε να αποδεχθεί το αρχιερατικό αξίωμα. Αφού προηγουμένως είχε αρνηθεί, τελικά υπέκυψε στις παρακλήσεις του βοεβόδα Μπάρμπου Στίρμπεϊ, και στις 15 Σεπτεμβρίου του 1850 μ.Χ. εξελέγη Επίσκοπος της πόλεως Ρίμνικ - Βίλτσα. Η χειροτονία του σε Επίσκοπο έγινε στις 26 Οκτωβρίου του 1850 μ.Χ. στο μητροπολιτικό ναό του Βουκουρεστίου. Επειδή η επισκοπική έδρα του Ρίμνικ είχε καταστραφεί από πυρκαγιά, η ενθρόνιση έγινε στις 26 Νοεμβρίου στην Κραϊόβα.

Σε αυτή την επισκοπή η κατάσταση ήταν πολύ δύσκολη. Για δέκα χρόνια η Μητρόπολη διευθυνόταν από τοποτηρητές, η έδρα και ο καθεδρικός ναός είχαν καταστραφεί, οι ιερείς ήταν ελάχιστοι και αμόρφωτοι, ενώ το εκκλησιαστικό σχολείο είχε κλείσει λόγω της επαναστάσεως το 1848 μ.Χ.

Ο νέος Επίσκοπος αφοσιώθηκε αμέσως με αυταπάρνηση και δύναμη στην αποστολή του. Χειροτόνησε καλούς και ευλαβείς κληρικούς, το 1851 μ.Χ. επανίδρυσε το εκκλησιαστικό σχολείο της Κραϊόβα και το 1854 μ.Χ. το μετέφερε στο Ρίμνικ, ενώ παράλληλα ίδρυσε σχολές για την κατάρτιση ιεροψαλτών.

Το έτος 1854 μ.Χ., αφού η έδρα της επισκοπής μεταφέρθηκε στο Ρίμνικ, ξεκίνησε την ανοικοδόμηση ενός νέου ναού. Μεταξύ των ετών 1859 - 1864 μ.Χ. έκτισε με δικές του δαπάνες ένα νέο ναό στη σκήτη Φρασινέι, όπου εισήγαγε τους κανόνες της μοναχικής πολιτείας του Αγίου Όρους.

Φιλότεχνος και φιλομαθής ο Άγιος ίδρυσε, το 1860 μ.Χ., τυπογραφείο, στο οποίο εκδίδονταν εκκλησιαστικά και διδακτικά βιβλία και το οποίο παρεχώρησε στην πόλη Ρίμνικ με τον όρο το ήμισυ των εισοδημάτων να διατίθεται για την συντήρηση των σχολείων και των φτωχών μαθητών καθώς και της σκήτης Φρασινέι.

Ο Επίσκοπος Καλλίνικος υπήρξε και γνήσιος πατριώτης. Ως Επίσκοπος έλαβε μέρος στις διεργασίες της Δημόσιας Συνελεύσεως της χώρας και διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην ένωση της Μολδαβίας και της Τσόρα Ρομανεάσκα. Την άνοιξη του έτους 1857 μ.Χ. απέστειλε εγκύκλιο προς όλους τους ηγουμένους και ιερείς, διά της οποίας ζητούσε να τελεσθούν σε όλους τους ναούς, Ακολουθίες και προσευχές για την ένωση του Ρουμανικού λαού.

Ο Άγιος Θεός τον ευλόγησε και με το χάρισμα της θαυματουργίας. Πολλοί ασθενείς, που επικαλούνταν τις προσευχές του Αγίου, θεραπεύονταν.

Σε μεγάλη ηλικία και ενώ ήταν ασθενής, ο Όσιος αποσύρθηκε στη μονή της Τσέρνικα, τον Μάιο του 1867 μ.Χ., αναθέτοντας την προσωρινή διοίκηση της Επισκοπής στον αρχιμανδρίτη Γρηγόριο. Η τότε κυβέρνηση, ως έκφραση εκτιμήσεως και σεβασμού προς το πρόσωπο του Αγίου, αρνήθηκε την αποχώρησή του από τον επισκοπικό θρόνο. Έτσι ο Άγιος παρέμεινε μέχρι τέλους της ζωής του, πατέρας και πνευματικός οδηγός του ποιμνίου του.

Ο Όσιος Καλλίνικος κοιμήθηκε με ειρήνη το έτος 1868 μ.Χ. και ενταφιάσθηκε στο ναό του Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τον οποίο ο ίδιος ο Όσιος είχε χτίσει.

